
HET LAND VAN NEVELE

Driemaandelijks tijdschrift van de heemkundige kring

september 2000

jaargang XXXI

aflevering 3

Afgiftekantoor 9850 Nevele

HET LAND VAN NEVELE

Heemkundig tijdschrift voor
Bachte-Maria-Leerne, Hansbeke, Landegem, Lotenhulle, Meigem,
Merendree, Nevele, Poesele, Poeke, Sint-Martens-Leerne, Vinkt,
Vosselare en Zeveren

Het Land van Nevele is een uitgave van de heemkundige kring
"Het Land van Nevele" v.z.w.

Abonnementen en lidgeld 2000

Abonnementen op *Het Land van Nevele* lopen over een jaargang van vier nummers. Bij nieuwe abonnementen in de loop van het werkjaar worden de vorige nummers, indien nog voorradig, nagestuurd. Oudere nummers vanaf 1970 zijn nog in beperkte hoeveelheid beschikbaar.

Lidgeld 2000

600 fr. (+ 100 fr. buitenland) over te schrijven op rekening 000-0627981-03 of 290-7431460-20 van "Het Land van Nevele" v.z.w.,
Beentjesstraat 24, 9850 Poesele.

Steunend lid 2000

Vanaf 1000 fr.

Redactieadres

J.Luysaert, Veldestraat 26, 9850 Merendree

Tijdschriftadministratie

L.De Ruyck, Heiste 45, 9850 Landegem

Ledenadministratie

A.Bollaert, Beentjesstraat 24, 9850 Poesele

Opmaak

C.De Groote, Landegem

Druk

Beschutte Werkplaats "Nevelland", Nevele

De auteurs, en niet de uitgever, zijn verantwoordelijk voor hun bijdragen en illustraties.

Bij de kafffoto: De Bachtense familie Volckaert beschikte vroeger over een bootje om de Leie over te steken. Van links naar rechts zien we Leona Volckaert, een onbekende, Elodie Cornilde, Alice Volckaert, Maurice Volckaert en zittend vermoedelijk Maurice Danneels. Op de oever zitten drie kinderen. De foto dateert van 1916. (Verzameling Christiane Tant)

HET LAND VAN NEVELE

BACHTE IN OUDE FOTO'S

**Samenstelling:
Stefaan De Grootte**

september 2000

jaargang XXXI

aflevering 3

Verantwoordelijke uitgever: J. LUYSSAERT, Veldestraat 26, 9850 Merendree

INLEIDING

Het kleine Leiedorpje Bachte fuseerde reeds in 1823 na veel wikken en wegen met Sint-Maria-Lerne tot Bachte-Maria-Lerne. Sint-Martens-Lerne, hoewel veel nabijer gelegen bij Sint-Maria-Lerne, bleef vreemd genoeg bestaan als aparte gemeente. Het geheel werd hoedanook een deelgemeente van Deinze in 1976.

Toch bleef men zich in het kleine kerkdorp Bachte nog vele generaties na de fusie met Sint-Maria-Lerne een aparte entiteit voelen. Dat uitte zich in de vurige wens om de afgeschafte parochie terug op te richten, iets waar men in 1898 - na een sterke toename van de bevolking - met de hulp van de legendarische pastoor Dutry in slaagde.

Pas nu, zoals bijna overal, brokkelt de dorpsidentiteit geleidelijk af. Ook de steeds drukkere gewestweg die het dorpje doorklieft, heeft het samenhangsgevoel weliswaar aangetast maar (nog) niet vernietigd. Een eeuwenoud groepsgevoel is blijkbaar niet zomaar uit te roeien.

Het bewijs daarvan zijn een reeks verenigingen die er, met vallen en opstaan nog steeds zijn: de socioculturele kring Dutry, de Werkende Wielervrienden, de Vrije Vissers, een parochieploeg, de KVLV, ... De laatste jaren werd door het 'Comité Feest op 't Plein' de septemberkermis nieuw leven ingeblazen met naast de traditionele wielervedstrijden een tentoonstelling in de bedrijfsgebouwen van Filliers en een tweedehands boekenmarkt.

Dit nummer van het Land van Nevele is een bescheiden bijdrage om Bachte, een verdoken deelgemeente in Deinze, eens in de belangstelling te plaatsen en toont aan dat dergelijke plaatsjes, hoe klein ook, hun eigen geschiedenis en verhaal hebben.

Deze collectie zou er nooit zijn gekomen zonder de verzamelingen van Denis Pieters en wijlen Leona Volckaert.

Onze dank gaat eveneens uit naar André Bollaert, Etienne Bouvijn, Eric Claus, Cecile Cnudde, Arsène Cornelis, Frans De Poortere, Robert De Roo, Louis Filliers, Marcel Janssens, Denis Pieters, Christiane Tant, Daniël en Eddy Van Den Driessche, Emiel Van Doorne, Walter Van Hoorebeke, Germaine Vermeulen, Roger Vynckier.

ASPECTEN VAN DE GESCHIEDENIS VAN BACHTE

“In het Gebied van Nevele ontmoet men ook niet verre van Deinze het dorpje Bachten, hetwelk op den oever van de Leie gelegen zijnde, door haar water besproeid wordt. De kerk is toegewijd aan den Apostel Sint Peter. Niet verre van hier ziet men de Brug van Rekelgem, vanwaar het gevecht tussen de Gentenaars en de Gravers van Brugge voorgevallen is, en de laatstgemelde een zware nederlaag leden. Dit dorpje begrijpt slechts honderd morgen lands, en behoort aan het geslacht van Serklaye, den zielzorger werd er door den Bisschop van Gent benoemt”.

Deze tekst komt uit *Verheerlijkt Vlaandre*, een werk van de historicus Sanderus. Hij beschreef het dorp zoals het er in 1735 uitzag.

Er is echter al veel vroeger sprake van Bachte. De oudste vermelding “Bathio” dateert al van 820 en wordt teruggevonden in het document Liber Traditionium van de Gentse Sint-Pietersabdij. Een ander document heeft het over “Batta”.

De schrijfwijzen zouden kunnen verwijzen naar een (Germaans) persoon. Bathio is verwant met badu (kamp, strijd). Bachte is misschien afgeleid van een persoonsnaam met de betekenis soldaat, strijd, vechtjas. Kortom, een opvallende persoon die wellicht zijn naam meegaf aan zijn nederzetting. Bachte heeft dus niets te maken met het West-Vlaamse “Bachten”.

Volgens oude toponiemen was Bachte duizend jaar geleden zeer bosrijk. De naam Groenstraat verwijst nog naar het bosrijke verleden. De meeste van deze bossen werden geroid in de 16e eeuw.

Waarom en hoe is Bachte ontstaan?

Zoals meestal bij een dorpsgeschiedenis weten we niet wanneer Bachte is ontstaan. Waarom net op die plaats een dorp ontstond zijn we ook niet zeker, maar er is een interessante hypothese die vertrekt vanuit het middel-eeuwse wegennet.

Er bevond zich vermoedelijk reeds in de galloromeinse periode een pad langs de Leie, dat geleidelijk aan belang won en Gent met Deinze en het verdergelegen Kortrijk verbond. Het pad volgde een bepaalde hoogtelijn,

die buiten het bereik viel van de hoogste waterstanden van de rivier. Vermoedelijk ging het om de huidige Leernsesteenweg.

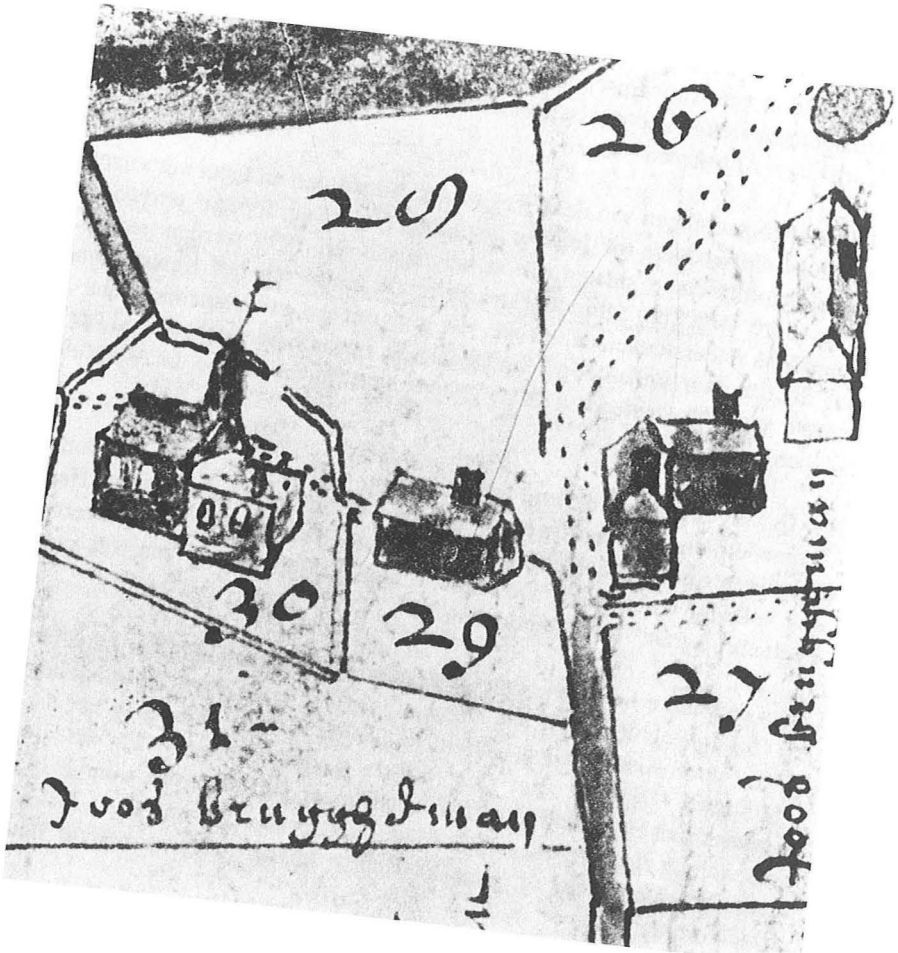
Op een bepaald ogenblik vormde zich ter hoogte van Bachte een kruispunt met een andere belangrijke weg. Het ging om de vroegmiddeleeuwse weg naar Ieper, die deze toen zeer belangrijke stad verbond met Antwerpen. In Ieper was er een Antwerpsepoort in de omwalling. Bachte lag dus aan het kruispunt van twee economisch zeer belangrijke Vlaamse wegen: Gent - Kortrijk en Antwerpen - Ieper.

Bepaalde benamingen van deze weg tussen Antwerpen en Ieper verwijzen nog naar die vroegere rol: Ieperse lakenweg, Boterweg, Ieperse aardwege. De archeologische vondsten die in het najaar van 1999 werden gedaan langs deze weg (nu Schipdonkstraat) in de buurt van het Kanaal van Schipdonk ondersteunen deze visie. Het ging om een galloromeinse waterput, die o.a. door archeoloog Wim De Clercq, bestuurslid van het Land van Nevele, werd blootgelegd en dit ter gelegenheid van de werken die Aquafin uitvoerde.

Het is eigenlijk verbazend dat Bachte niet groter is geworden. Vermoedelijk is deze hoofdweg vrij vlug aan belang gaan verminderen. Het verdwijnen van de "Bachtebrugge" in 1980 zou de rol van deze weg overigens volledig teniet doen. De naam veranderde als gevolg daarvan van "Bachtebrugstraat" in "Schipdonkstraat".

Langs dergelijke handelswegen ontstonden talrijke herbergen en kapelletjes. Ook in Bachte was er een afspanning, waar de reizigers en hun paarden rust en voedsel konden vinden. In het geval van Bachte ging het om "De hoghe Coghe" die zich op de plaats bevond waar nu de Vosselarestraat en de Schipdonkstraat aanvangen. Als merkpunt stond er bij de afspanning een eeuwenoude lindeboom die rond 1900 verdween. Het is in ieder geval ook rond dit punt dat zich de kleine leefgemeenschap van Bachte vormde.

Wellicht bleef Bachte klein door de directe nabijheid van het omwalde Deinze. Uit belastingsdocumenten (penningkohieren) blijkt dat Bachte in 1574 slechts 14 huizen omvatte. Voor de jaren 1639 en 1650 zijn er bronnen die verwijzen naar amper 28 en 50 inwoners. Ook de tekening die hier

is afgedrukt laat zien dat het om een zeer klein gehucht ging. Dit aantal zou aangroeien tot 451 in 1801 en 550 in 1908. Het is dan ook niet verwonderlijk dat in 1898 de parochie opnieuw wordt opgericht.

Rekkelinghe

In de richting van Deinze bevond zich nog een ander gehucht. Het kreeg de naam van het bijriviertje van de Leie: de Rekkelingbeek. Ook de benaming Rekkelinghe is oud. De beek wordt al geciteerd in 1199 en de brug nog vroeger, namelijk in 1191 als “ad pontem reckelini”. Het toponiem verwijst eveneens naar de kleine nederzetting die voor het eerst wordt vermeld in 1295.

De Rekkelingbeek was overigens de grens tussen twee belangrijke gebieden. Bachte behoorde tot het Land van Nevele in de Oudburg Gent (soort middeleeuwse provincie) en stond dus onder invloedssfeer van de stad Gent. Deinze had dus in Bachte niets te zoeken. Deinze lag immers in een ander gebied, m.n. de kasselrij Kortrijk en leunde aan bij Brugge.

Het is precies tussen de kampen van Brugge en Gent dat in 1325 aan de Rekkelinghe een veldslag werd geleverd. De Deinzenaars steunden de Bruggelingen.

In de veertiende eeuw werd er immers heel wat strijd geleverd tussen steden en ambitieuze edellieden-krijgsheren. In 1325 was het niet anders. Maar deze keer werden de Gentenaars aan de Rekkelinghe - de toenmalige grens dus - opgewacht door de milities van Deinze en vooral Brugge, aangevoerd door Robrecht Van Cassel en Walter Ratgeer. De Gentse legergroep werd verslagen en de Gentse leider Wenemaer verloor in de buurt van Herpinsackere zelfs het leven.

Het feit dat Deinze partij koos voor Brugge is ongetwijfeld één van de redenen waarom dit stadje zo vaak werd verwoest door de Gentenaren.

Ook Bachte had daar ongetwijfeld onder te lijden. Het waterrijke dorpje werd daarenboven nog regelmatig getroffen door overstromingen van de Leie, Rekkelinghe en de iets verder afgelegen Kale.

Fusie avant la lettre

Tijdens de Nederlandse periode (1815-1830) werden vanuit de provincie Oost-Vlaanderen brieven gestuurd aan Sint-Martens-Leerne, Zeveren,

Bachte en Sint-Maria-Leerne met het voorstel om tot fusie over te gaan. Zowel Sint-Martens-Leerne als Bachte wensten te fusioneren met Sint-Maria-Leerne. Het is Bachte dat het haalde. Karel Lodewijk Filliers werd burgemeester van de nieuwe entiteit die ontstond in 1823.

Kort nadien verloor Bachte nog eens de status van parochie wegens een te geringe bevolking en het beperkte aantal pastoors, wat nog een gevolg was van het Franse antireligieus bewind.

Onder impuls van Emmanuel Dutry, onderpastoor in Deinze werd de parochie opnieuw opgericht, ondanks oppositie van de dekenij Deinze. De honderdste verjaardag van dit heroprichten werd in 1998 trouwens uitgebreid gevierd.

Deze pastoor Dutry werd de eerste pastoor en zou dat tot in de jaren twintig blijven. Over deze merkwaardige pastoor en al zijn verwezenlijkingen (pastorie, fanfare, MPI, ...) vindt u verder in dit boekje nog heel wat informatie.

Het wapen van Bachte

Bachte kreeg in 1985 overigens nog een wapen. Het was Marcel Janssens, de voorzitter van de socio-culturele kring Dutry die hiertoe het initiatief nam. Hij wou een wapen aanbrengen op de vlag van de kring waarop ook de stichtingsdatum van 1977 zou prijken.

Het wapen werd na bemiddeling van Willy Jonckheere en Herman Maes van de Deinse Kunst en Oudheidkundige Kring ontworpen door Joris De Zutter, werkzaam in het stadsarchief van Gent.

De blazoenering van het schild luidt: "Gedeeld, rechts in zilver een halve tweekoppige adelaar van sabel, boven vergezeld van een halve roos van keel uitkomend uit de deellijn, en onderaan van een roos van hetzelfde. Links in goud een leeuw van sabel, getongd en geklauwd van keel".

Er werd gechopt voor een gehalveerd Deins stadswapen, omdat dit de centrumgemeente aangeeft, waar Bachte nu deel van uitmaakt. Het wapen met de gaande leeuw is dat van de heren van Poeke, die in 1348 vermeld worden als heren van "den Horenschen", een heerlijkheid waar een groot deel van Bachte toe behoorde. Andere heerlijkheden met eigendommen in Bachte waren Rammelaere en Gampelaere.

Moderne tijden

Sinds de jaren zestig heeft Bachte net als zoveel andere dorpen in deze streek bijna volledig haar landelijk karakter verloren. Na de verbreding van de Leernsesteenweg in de jaren zestig, kwam er een aanzienlijke lintbebouwing in de richting van Deinze en Sint-Maria-Lerne. De open ruimte langs het Kanaal van Schipdonk werd vanaf 1972 geleidelijk aan ingenomen door industrie.

Een groot deel van het centrum zelf wordt bezet door het Medisch Pedagogisch Instituut dat sinds de start in 1922 in verschillende fases een sterke uitbreiding kende. De enige plaatsen die het vroegere karakter nog behouden zijn het kleine Bachtekerkstraatje en het intimistische Bachtekerkplein dat in 1998 nog werd gerenoveerd.

Bachte — De kerk en zicht op de oude leie

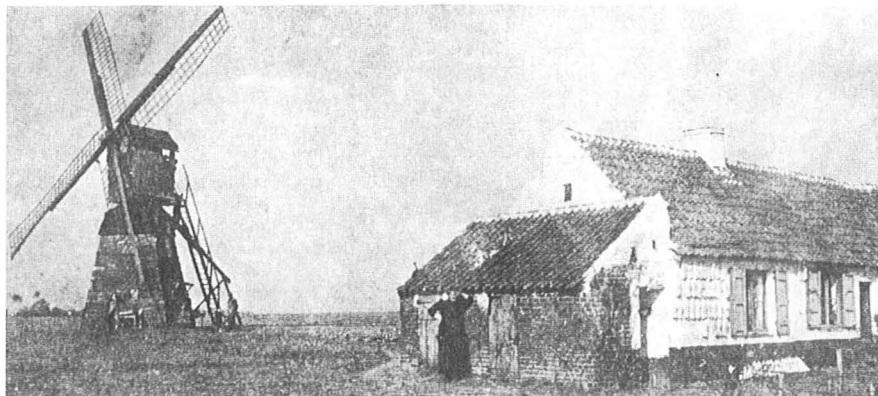
Een oude postkaartfoto toont de Leie ter hoogte van de Sint-Petrus- en Pauluskerk van Bachte. Het ommuurde kerkhof is er nu nog steeds. Merk de twee bootjes op. Deze bootjes werden gebruikt door de landbouwer Henri Vermeulen en door Jules De Pestel die hovenier was in de villa van Astère Gevaert. De Bachtenaren noemden hem daarom “den heere De Pestel”. Tot in de jaren tachtig was er aan café “Den Overzet” trouwens nog een bootje dat vooral werd gebruikt door de vele vissers en zwemlustigen die naar Vosselare Put trokken. Het boerderijtje op de foto zou later de plaats ruimen voor de villa van Astère Gevaert.

Verzameling Denis Pieters

Deze foto toont ons een mooi beeld van het Leielandschap en werd genomen vanuit de schitterende tuin die textielabrikant Astère Gevaert samen met zijn villa liet aanleggen. Voor de Bachtenaren van toen was die tuin zowat het paradijs. Iets dergelijks bestond in die tijd nauwelijks. De gewone mensen hadden enkel een moestuintje. Tuin en villa werden aangelegd op het einde van de jaren dertig. Het veer heeft met een paar opvarenden de overkant bereikt.

Verzameling Denis Pieters
Foto Filip Coussement

Klompenmaker Theofiel De Clercq uit de Peperstraat bouwde in 1883 een torenkot en daarop een bescheiden windmolentje. Hij zou zijn molen - de pepermolen - geleidelijk aan een beetje groter maken. Het was nu gedaan met klompenmaken, want het malen van graan eiste al zijn tijd op. De foto werd genomen door Duitse soldaten in 1917. Het originele exemplaar is onvindbaar geworden. De molen kwam wat gehavend uit de Eerste Wereldoorlog en werd uiteindelijk in 1927 vervangen door een mechanische maalderij. Theofiels kinderen breiden de kleine maalderij uit en richtten achteraf een veevoederbedrijf op.

Uit "de kroniek van Bachte-Maria-Leerne"

De Rekkelingemolen of Bachtmolen zoals hij werd genoemd stond langs de Leernsesteenweg en was gedateerd op 1717. Een latere vermelding dateert van 1823. Het was een houten staakmolen voor 150 zakken. De molen werd generatie op generatie uitgebaat door dezelfde muldersfamilie. Eén van de eerste eigenaars was Bernard Van Damme die hem door verkoop in 1870 overliet aan Charles Van Damme en diens kinderen. In 1892 kwam de molen in handen van de familie Danneels-Van Damme Pierre en vanaf 1900 aan het echtpaar Van Damme-De Loor Emile.

De laatste mulders waren Emiel en Leonce Van Damme.

Het huis op de voorgrond dat grenst aan de Leernsesteenweg staat er nog. In het verleden woonden daar o.a. de weduwe Lavent en de familie Mortier.

Verzameling Walter Van Hoorebeke

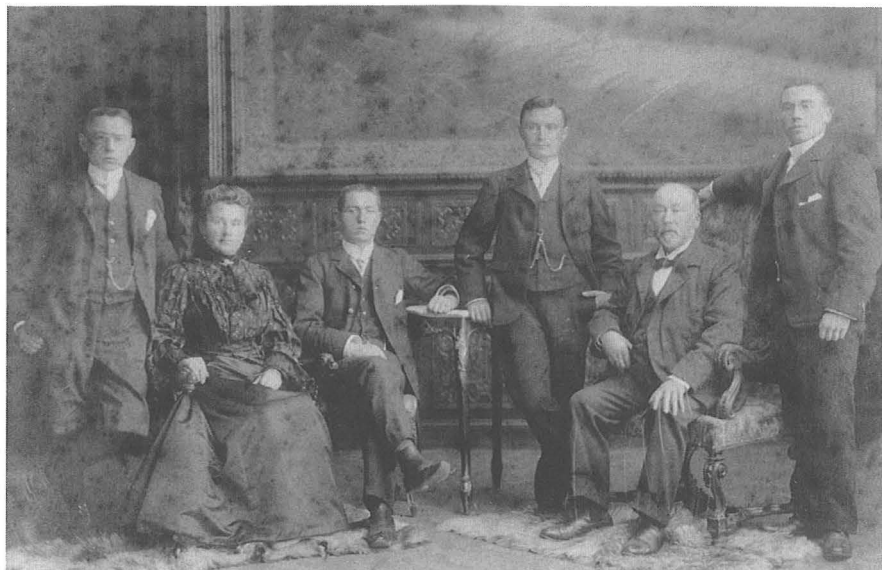
Lucien Filliers wist mee te delen dat het de terugtrekkende Belgische troepen zijn geweest die de molen in brand staken. Zij vreesden dat de Duitsers de molen zouden gebruiken als uitkijkpost. Anderen menen dat de molen werd getroffen door een Duitse brandbom. Marcel Janssens heeft ooggetuigen horen vertellen dat het geheel veertien dagen bleef branden. Het restant werd afgebroken in 1941.

Verzameling Walter Van Hoorebeke

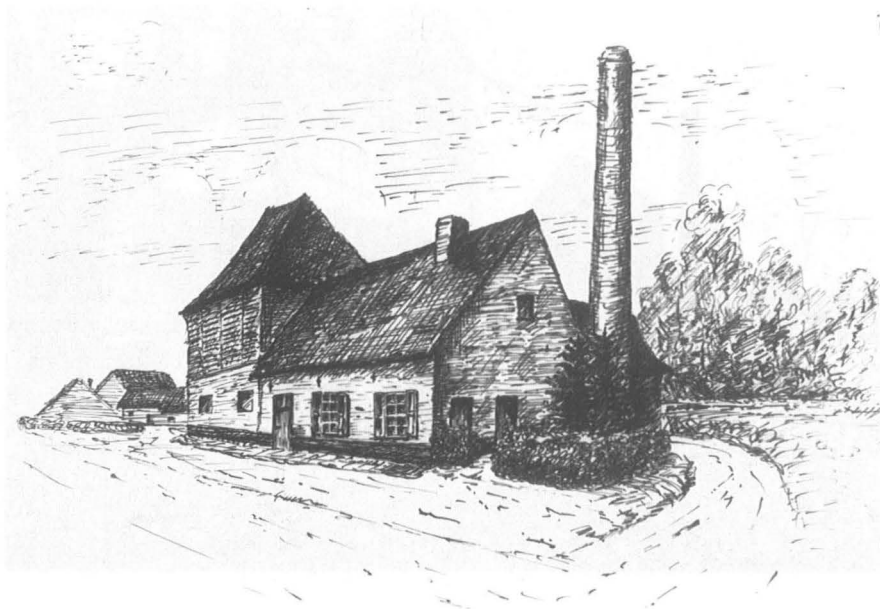
Het molenhuis werd afgebroken in de jaren negentig en vervangen door een nieuwbouw waar nu de familie Moeyart-Desmet woont. In de vroegere woning woonde Emiel Van Damme. We zien hem hier in de deuropening.

Verzameling Walter Van Hoorebeke

Deze familiefoto van de familie Filliers dateert uit de vroege jaren dertig. We zien van links naar rechts Gaston (vroeg overleden na verkeersongeval), moeder Clemence Andries (afkomstig uit Petegem), Astère (runde het landbouwbedrijf), Firmin (baatte de stokerij uit), vader Camille (stoker en landbouwer) en Dorsan (verhuisde naar Berchem).

Verzameling familie Filliers

In de 19e eeuw wemelde het in deze streek hier van jeneverstokerijen. Het huidige Deinze telde er in 1900 nog 26.

In Bachte was de familie Filliers wellicht al sinds de Franse periode actief in het stokerijwezen. Karel Lodewijk Filliers werd trouwens in 1823 de eerste burgemeester van het gefusioneerde Bachte-Maria-Lerne. Het huidige bedrijf startte in 1880 toen Camille Filliers de stokerij overnam van zijn oom Ferdinand en een stoomstokerij opstartte in de vroegere stijfsel-fabriek van zijn moeder Isabella Thérèse Wibo, die tegenover de ouderlijke boerderij woonde. We zien hier een gravure die deze vroegere toestand weergeeft.

Het gebouw links werd toegetakeld door een brand en verdween al in de jaren vijftig. Twintig jaar later werd het huisje rechts afgebroken. In de jaren negentig kreeg het stukje grond een nieuwe bestemming. Er werd een reusachtige distilleerketel geplaatst.

Verzameling familie Filliers

In 1898 verhuisde de familie Filliers naar het huidige stokerijcomplex dat werd uitgebouwd achter de ouderlijke hoeve. Het is deze graanstokerij die als enige stand hield in de streek.

Het bedrijf werd vanaf 1911 herhaaldelijk uitgebreid. Bepaalde delen van de oude gebouwen, o.a. een hoge ronde bakstenen schoorsteen en installaties, bleven bewaard. Tot 1975 werd de jenever nog op ambachtelijke wijze gestookt met een volledige ecologische kringloop waarbij de resten van het stoken als veevoer diende en de dierenmest aangewend werd om het land te bemesten.

De foto dateert van 1986. De lage gebouwen dateren uit de beginperiode. Het hogere gebouw werd na de Tweede Wereldoorlog opgetrokken.

Verzameling familie Filliers

Tot 1950 trokken duizenden Vlamingen naar Noord-Frankrijk waar een acuut gebrek aan werkkrachten bestond. De Vlamingen waren er welkom want zij werkten hard, hadden een goede stielkennis en waren met weinig tevreden. In hun eigen streek was er te weinig werkgelegenheid. Door het opkomen van mechanisatie in landbouw en industrie zou de trafiek van deze trimards verdwijnen. Meestal ging het om seizoenarbeid tijdens de zomerperiode en vele "Fransmans" werkten er in de steenbakkerijen. Ook vanuit Bachte werd massaal naar Frankrijk getrokken. Tijdens de zomer werd in steenbakkerijen gewerkt. In de winter was er het seizoen van de bieten en de suikerverwerking.

Vermoedelijk zijn deze mannen, vrouwen en kind allemaal uit Bachte. We herkennen nog enkele mensen: links Maria Cornelis, derde van links haar broer Leonce en derde van rechts wellicht Leonce Nottebaert. De vrouwen trokken mee en zorgden voor de huishoudelijke taken.

Verzameling Christiane Tant

Nog twee Bachtenaars die de werkloosheid in de streek ontvluchten voor enig geldgewin in Noord-Frankrijk. Links zien we Jules De Pestel en rechts zijn broer Kamiel. De foto is genomen tussen 1910 en 1914. Op de achtergrond is een steenoven te zien. Het is een open oven, waarbij de stenen kruiselings over elkaar werden geplaatst om over de nodige ruimte te beschikken voor de gloeiende kolen. In een latere fase werd een gesloten of Engelse oven gebruikt. De arbeidsomstandigheden waren uitermate hard. Er werd gewerkt tussen maart en oktober (acht maanden) en dit twaalf tot veertien uur per dag, ook op zaterdag en zondag. Tijdens de winter was het weer te slecht en de vorst kon de stenen trouwens kapot doen vriezen. Een oven brandde dertien dagen. Toen de behoefte aan het bouwen van woningen groter werd, verschenen ook in de streek van Deinze een aantal van deze steenovens, o.a. in Astene (in de buurt van Astenesas) en verder in de richting van Deinze (fabriek van Van Thuyné).

Verzameling Denis Pieters

De familie Bijn werd hier gefotografeerd ergens in de jaren veertig in de buurt waar zich nu het gemeenschapscentrum Dutry bevindt. De familie verbleef een tijdlang op het Bachtekerklein maar zou nadien in de ruime onderkelderde ruimte gaan wonen van het huidige centrum Dutry. De foto is interessant omdat het een stukje van Bachte laat zien, met op de achtergrond de pastorie, later herberg Het Lusthof.

We zien van links naar rechts zittend Bertha en August Bijn, Marie-Helena Tijtgat, Leonce Bijn. De andere kinderen staand: René, Anna, Raymond, Gaby, Remi en Elodie. Remi was in Deinze een bekend figuur als verzorger van de eerste ploeg van SK Deinze. Zijn kleinzoon Patrick was eerst speler bij en nu hulptrainer van het fanionelftal.

De kelders van Dutry werden nog door anderen bewoond. Op een bepaald ogenblik was het ook de werkplaats van mandenvlechter Henri Cornelis.

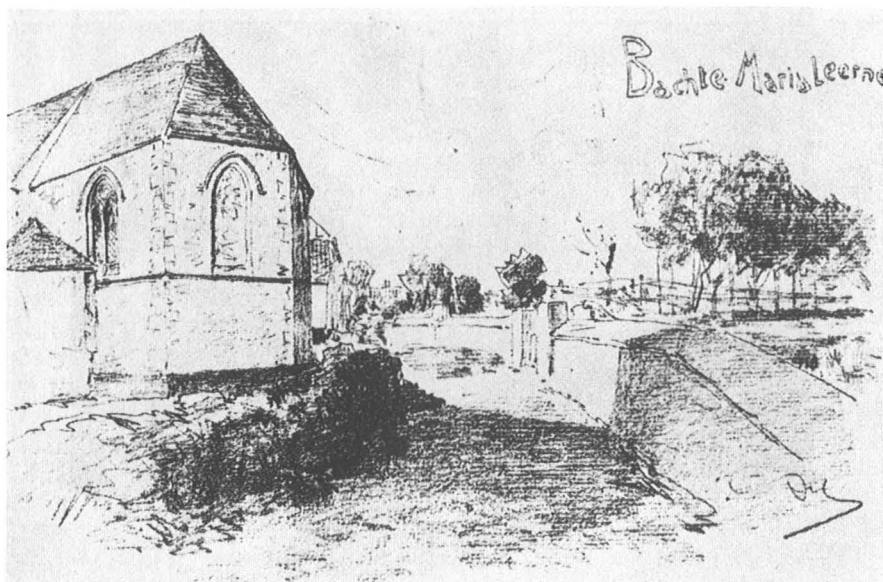
Verzameling Emiel Van Doorne

Tachtig jaar was hij, Leonce Van Den Driessche, toen hij op zijn veld in de buurt van de Vosselarestraat nog bezig was met pikken. Het moet in het begin van de jaren zestig geweest zijn. Leonce was dan ook van een sterk ras. Hij was in totaal zeven jaar bij het leger geweest, waarvan vier jaar aan het IJzerfront. Elders zien we foto's van zijn twee zonen Gustaaf en André, allebei als wielrenner.

Tijdens de oorlog werd zijn zoon André in de buurt van de Schipdonkstraat bijna betrapt door gestapo's die hem naar een werkkamp in Duitsland wilden sturen. André werd door hen tijdens het vluchten zelfs beschoten. Volgens hetgeen achteraf werd verteld, reageerde vader Leonce woedend en wilde bijna de Belgische gestapo's te lijf gaan. Zoon André slaagde erin zich in het geharrewar te verbergen, meer bepaald in de ijskast van Gerarda Vermeulen, die toen een slagerij uitbaatte.

Verzameling Daniël Van Den Driessche

Het sympathieke kerkje van Bachte wordt al vermeld in 1330 maar is zeker ouder. Frans Neirinck die in 1998 een uitgebreide studie uitgaf over de kerkgeschiedenis van Bachte situeert het ontstaan in de 11e of 12e eeuw, maar sluit niet uit dat er voordien al een houten gebouwtje stond. Deze oude pentekening toont hoe het er tot in de negentiende eeuw uitzag. Een aantal stenen die bij de definitieve heropbouw werden gebruikt, dateren alvast uit de 12e eeuw, zijnde de Romaanse periode. In Afsnee staat een gelijkaardig kerkje.

Foto uit "De Kroniek van Bachte-Maria-Leerne"

De Sint-Petrus en Pauluskerk in Bachte zoals die eruitzag rond de Tweede Wereldoorlog. Het te kleine kerkje werd uitgebreid in de periode 1900-1902.

Vroeger stond er voor de kerk zelfs een hoeve die werd uitgebaat door Deodatus De Poorter. De kerkgangers dienden een bocht te maken om via een paadje langs de Leie in de kerk binnen te geraken. De woning rechts is er later gekomen en fungeerde oorspronkelijk als woning van Arthur De Smyter, die chauffeur was van bretellenfabrikant Astère Gevaert.

Verzameling Christiane Tant

BACHTÉ. Pastorij.
1911. Cure.

We zien hier Emmanuel Dutry voor zijn nieuwe pastorij staan. Hij heeft zoals vele andere gebouwen ook dit pand zelf laten bouwen. Het ruime complex dateert van 1911. Ook zijn huishoudster Sidonie en de knecht Aloïs Heyerick zijn te herkennen. Aloïs heeft het paardje van de pastoor bij de teugels.

Verzameling Christiane Tant

Eén van de opvolgers van pastoor Dutry - m.n. De Vos - vond het pastoriegebouw veel te groot voor een pastoor en meid en verhuisde op het einde van de jaren dertig (?) naar een kleiner pand in de Bachtkerkstraat. Dit pand in de Bachtkerkstraat was voordien een melkerij, uitgebaat door Octaaf Van Den Berghe. Volgens Marcel Janssens verhuisde de melkerij naar Kruishoutem.

Nadien was het huis op de foto nog enkele jaren een particuliere woning bewoond door Debaere. Uiteindelijk zouden Valère Mannens en Marie Van Vynckt er hun café "Het Lusthof" uitbaten.

Verzameling Denis Pieters

Zo zag een deel van het centrum van Bachte eruit in 1909. Het huisje dat we op de foto zien, werd op dat ogenblik bewoond door de familie Mestdagh. De huisjes lagen in het verlengde van wat nu de tearoom “de Oude Leie” is. Op het huidige Bachtekerkplein lag een boerderij uitgebaat door Deodatus De Poorter. De gelovigen dienden langs de huisjes op de foto te wandelen om de kerk te bereiken.

De Deinse bretellenfabrikant Astère Gevaert kocht tussen de twee wereldoorlogen een aanzienlijke oppervlakte grond op in de omgeving van de kerk. De boerderij en de kleine huisjes werden afgebroken. Als compensatie kreeg Henri Vermeulen die de huisjes bewoonde een hoeve aan de overkant van de Leie. Hoewel hij bekend stond als liberaal en vrijzinnig schonk Astère Gevaert een stuk van zijn grond aan de kerk. Dit werd dan later het Bachtekerkplein. Op de resterende grond werd een villa gebouwd. Het woeste natuurgebied aan de Leie, de Halsemberg, werd herschapen in een grote tuin.

Verzameling familie De Roo-Cnudde

Op deze foto hebben we een mooi zicht van de achterkant van de villa van Astère Gevaert. Vooraan zien we Gustave Persyn uit Gent, die een woning betrok op het Bachtetekerkplein.

Verzameling Christiane Tant

Pastoor Dutry liet in 1908 een parochiecentrum bouwen in Bachte dat nog altijd zijn naam draagt. Eerst fungeerde het gebouw tot in de jaren vijftig als kleuterschool, nadien werd het een “ontmoetingscentrum Dutry”. Er werd ook nog een tijdlang een parochiale bibliotheek uitgebaat.

Verzameling Frans De Poortere

Op deze foto zien we een aantal Bachtenaren uit de jaren twintig. De foto werd genomen ter gelegenheid van het huwelijksfeest van René Oppeel en Elisa Vertriest dat plaatsvond in 1926. Onderaan van links naar rechts: Medard Oppeel, René Oppeel, Elisa Vertriest, Alfons Vertriest. Bovenaan van links naar rechts: Zulma Vertriest, Cyriel Oppeel, Madeleine Oppeel, Emiel Vertriest, Hervé Mortier, Kamiel De Pestel.

Verzameling Walter Van Hoorebeke

In Bachte kwamen dergelijke vrijstaande boerenhuisjes veel voor. Zij lagen of liggen achter voortuintjes. Dit geldt ook voor dit oud bakstenen huisje van het lange geveltype dat in het wit is gekalkt met onderaan een zwarte strook tegen de inslag van de regen. Er waren geen goten. Dergelijke huisjes waren doorgaans de woning van één of soms twee families. Het ging doorgaans om een kleine ambachtsman of een boerenknecht.

Dit huisje tussen het groen bevond zich in de Leernsesteenweg, vlakbij de Peperstraat en ter hoogte van de tuin van het MPI. Er woonden ooit twee families in deze woning (Mortier en Oppeel). We zien in de deuropening de bejaarde Elisa Vertriest die halverwege de jaren negentig naar een rustoord verhuisde. Ook de laatste bewoner Sylvain Oppeel trok vanaf 1999 naar een rustoord.

Verzameling Frans De Poortere

Deze ferme stier werd wellicht gekweekt zonder dat daar enige hormonale of andere preparatie aan te pas kwam. Landbouwer Gentiel De Meester, tweede van links, poseert naast het dier. Zijn echtgenote Leona Van Damme kijkt toe vanuit de deuropening.

De hoeve (nu Coster's Hof) bevindt zich vlak bij de Oude Leie en wordt sinds de Tweede Wereldoorlog uitgebaat door de familie De Coster. De gebouwen dateren uit de 18e eeuw. De hoeve is goed zichtbaar vanop de Leernsesteenweg tussen de wijk Rekkeling en Bachtedorp. Vroeger overnachtten er regelmatig vissers bij de landbouwers, om dan bij het ochtendkrieken paraat te zijn.

Verzameling Christiane Tant

Oude hoeve gelegen langs de Lijsterweg (vlakbij de Schipdonkstraat) waarin vroeger de familie Danneels woonde, nu uitgebaat door de familie Faelens. De foto dateert van tijdens de Eerste Wereldoorlog. Toen woonden er meer dan tien mensen op deze hoeve. Een aantal leden van de familie Danneels treffen we aan op de foto's van de fanfare. Sommigen zouden emigreren. Kamiel Danneels, ook één van de telgen, fungeerde een aantal jaren als koster in Bachte. Vooraan zien we een slijpsteen. Marcel Janssens vertelde dat hij in 1950 het werktuig kocht voor 100 fr., een aanzienlijke prijs in de tijd. Enkele jaren geleden heeft Marcel het apparaat van de hand gedaan.

Verzameling Christiane Tant

Er bevonden en bevinden zich in Bachte enkele grote hoeven, maar ook veel kleine doeninkjes. In de Peperstraat waren er een hele reeks dergelijke kleinschalige boerderijtjes, die in de kern teruggaan tot de 17e of 18e eeuw. Wie zien hier de familie Heyerick die werd gefotografeerd voor hun woning in de Peperstraat. Het huisje is er nog altijd en wordt bewoond door Georges. Op de foto staan van links naar rechts Albert, Robert, Bertha, moeder Hortence en Georges. Maurice ontbreekt. Misschien werd de foto genomen tijdens de oorlogsjaren, toen Maurice in een werkkamp zat in Duitsland.

Verzameling Eric Claus

De herberg “In de oude pastorijs” was één van de twintig herbergen die Bachte tot in de jaren zestig rijk was. Deze herberg bevond zich vlak bij de kerk en verloor haar functie in de jaren vijftig. We herkennen op de foto Leona Volckaert en haar dochter Christiane die het gerenoveerde pand nog steeds bewoont met haar echtgenoot.

Verzameling Christiane Tant

Tussen de Meulebroekstraat (Meigem) en de Schipdonkstraat (Bachte) bevond zich tot 1940 de Meulebroekbrug, beter bekend als Bachtebrug. Tijdens de achttiendaagse veldtocht hebben de Ardeense Jagers het houten bruggetje opgeblazen om de Duitse opmars af te remmen.

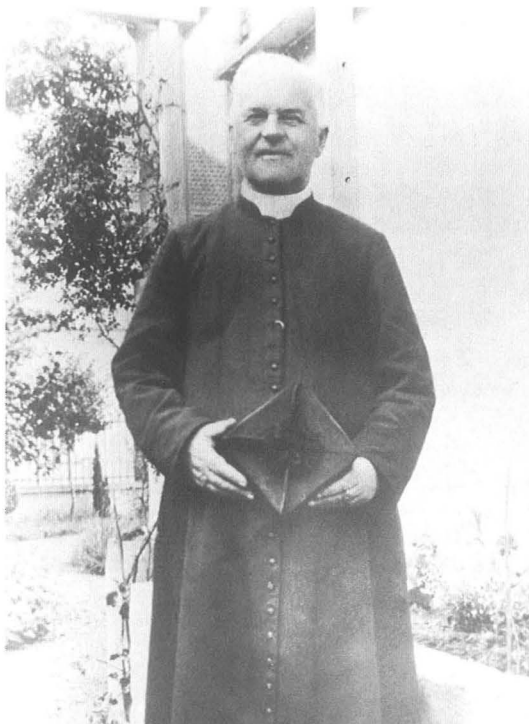
Op de foto, die dateert van 23 maart 1972, is nog de noodbrug te zien die na de Tweede Wereldoorlog werd aangelegd en dienst deed tot in de jaren zeventig. Op de voorgrond rechts bevindt zich de herberg "In Bachte-Brug", het huis van de in 1971 vermoorde Zulma Van De Voorde. Er is op dat ogenblik nog geen industrie.

Verzameling Denis Pieters

In Bachte worden de koersen georganiseerd door de Werkende Wielervrienden. Op de foto van 16 maart 1980 zien we wielrenners in volle actie. Het is niet zomaar een foto van wielrenners. Het was de laatste keer dat renners over de Bachtebrug konden rijden. Nadien volgde de afbraak.

Foto en verzameling Etienne Bouvijn

Pastoor Dutry, hier gefotografeerd in de tuin van de pastorie, is altijd een legendarische figuur gebleven in Bachte. Hij woonde en werkte er van 1898 tot 1924. Emmanuel Philippus Dutry (1859-1935) was een telg van een welstellende familie uit Gent en dat hebben ze in Bachte geweten. Merkwaardig waren zijn activiteiten als sociaalvoelende makelaar in huizen en gronden. Hij gebruikte hiervoor het aanzienlijke familiekapitaal en kocht 500.000 m² grond in de streek, vooral langs de Kerkstraat, de Schipdonkstraat en de Leernsesteenweg. Op een deel van deze gronden liet hij bovendien 21 huizen bouwen, inclusief een nieuwe pastorie en een bewaarschool. Dutry investeerde ook in de uitbreiding en de verfraaiing van de kerk. Hij liet zijn parochianen aan een lage huurprijs in de huisjes wonen en gaf hen later de kans de woning aan een goedkope prijs te kopen. Het is dus helemaal niet te veel eerbetoon dat er in Bachte een Culturele Kring Dutry, een ontmoetingscentrum pastoor Dutry en een pastoor Dutrystraat bestaan.

Verzameling Christiane Tant

Oude postkaartfoto van het Medisch Pedagogisch Instituut of het klooster zoals het in Bachte wordt benoemd. Het was pastoor Dutry die in 1908 de zusters van Sint-Vincentius in Deinze vroeg om in Bachte een klooster op te richten. Voordien stond er op die plaats een pachthoeve die toebehoorde aan Isidoor Buysse.

In 1908 kwam men tot een akkoord met Isidoor Buysse die aan de zusters op lijfrente zijn boerderij verkocht waar ze zich konden vestigen. Oorspronkelijk dacht men aan een tehuis voor bejaarde dames, maar bij gebrek aan belangstelling werd in 1909 een bewaarschool geopend. In 1922 bekam het klooster de toestemming om een instituut voor mentaal gehandicapte kinderen op te richten. De foto dateert uit die beginfase.

Verzameling Denis Pieters

In 1922 opende het instituut, dat gewijd is aan het H. Hart van Christus, zijn deuren voor wat men toen omschreef als 'abnormale kinderen'. Tijdens de eerste jaren verbleven enkel jongetjes in het gesticht. In 1925 krijgt men de toestemming om ook een afdeling voor meisjes in te richten. Op dat ogenblik verbleven reeds 50 jongetjes in het gebouw. Vermoedelijk zien we hier twee van deze jongetjes langs de Leie fietsen.

De geschiedenis van het instituut is er één van voortdurende uitbreiding. Een eerste nieuwe vleugel werd in gebruik genomen in 1931. Het vroegere kloostergebouw is maar een fractie van het huidige reusachtige complex, waarin zich ook een lagere school bevindt.

Tijdens de decennia die volgden werd het instituut geleidelijk aan uitgebreid tot de instelling die we vandaag kennen, met de 800 gasten en personeelsleden.

Verzameling Christiane Tant

Bachtegrot, voor velen is dat nog steeds het stemmige parkje met het Mariagrotje langs het Schipdonkkanaal.

Bijna honderd jaar geleden, in 1902, bracht E.H. Van Wichelen, directeur van de Congregatie van St.-Vincentius a Paulo in Deinze een Mariabeeld mee uit Lourdes. Hij gaf het beeld een plaatsje in een bosje aan het Schipdonkkanaal.

Toen in 1918 op het einde van de oorlog hevige artilleriebeschietingen plaatsvonden aan beide kanten van het kanaal werd het oord nauwelijks getroffen, op een paar bomen na. Sommigen zagen hierin een wonder. Het was in ieder geval een bijkomende stimulans voor de volksdevotie.

Er werd echter ook gegekscheerd met het opzet en verwijzend naar de geur van het toenmalige vlasroten in het Kanaal en de Leie, sprak men schertsend over de "nieuwe grot van O.L.Vrouw van het rootwater." Op de foto zien we de versiering van het Mariabeeld tijdens de meimaand.

Hier zien we een of meerdere klassen van het Sint-Vincentiusinstituut, gefotografeerd aan Bachtegrot. Aan de (winter)kleding te zien gaat het om een heel oude foto. Naast dergelijke bezoeken, werd sedert 1927 jaarlijks een processie georganiseerd naar Bachtegrot. Jammer viel het stemmige park ten prooi aan de opmars van de industrie en de verbreding van het Kanaal van Schipdonk.

Verzameling Denis Pieters

Tijdens de jaren zeventig werd het kanaal van Schipdonk verbreed. Dit veranderde het uitzicht van de omgeving enorm. Heel wat huisjes verdwenen en de industrie rukte op tot aan de rand van de bewoning. Dit impliceerde dat het parkje en de grot in 1977 uit het landschap verdwenen.

Eén van de laatste foto's van de vroegere Bachtégrot werd genomen door de Deinse amateurfotograaf Etienne Bouvijn op 24 maart 1977. Vermoedelijk zien we rechts pastoor Cnudde (21.11.1921 - 13.8.1995) die in Bachte werd geboren.

Verzameling Etienne Bouvijn

Foto uit de jaren veertig van de jonge pastoor Germain Cnudde uit Bachte. Germain werd geboren op 21 november 1921 en was jarenlang werkzaam als godsdienstleraar aan het atheneum in Deinze. Hij fungeerde ook als aalmoezenier in het Sint-Vincentiusziekenhuis in Deinze. Hij overleed op 13 augustus 1995. Het is pastoor Cnudde geweest die het actiecomité “de nieuwe Bachtégrot” uit de nood hielp door een stuk grond ter beschikking te stellen.

Verzameling Cecile Cnudde

Een actiecomité met Robert De Roo als voorzitter wenste het Mariabeeld in Bachte te behouden. Zijn schoonbroer Pastoor Cnudde stelde een stuk grond beschikbaar aan de Merelstraat dat geleidelijk aan werd uitgebouwd tot “De nieuwe Bachte Grot”. Het ontwerp van de kapel komt van Paul Bollez. Sinds 1984 wordt tijdens de maand mei vanuit Deinze een geloofstocht georganiseerd naar de grot die telkens enkele honderden mensen op de been brengt. Dit ACW-initiatief vervangt de vroegere processie die vanuit Deinze vertrok.

Daarnaast is er op de eerste vrijdag van juni een gebedsdienst voor de studerende jeugd en op 15 augustus een processie.

Verzameling Christiane Tant

De Leie was niet altijd zo romantisch voor de omwonenden. Op regelde tijdstippen rees het peil van de rivier en werden de weiden blank gezet. De iets hoger gelegen hoeven bleven gevrijwaard. Reeds in de Middeleeuwen waren er volgens verschillende bronnen grote overstromingen in de streek. Dat is ook recenter nog verschillende keren het geval geweest. Hier zien we de hoeve van Hubert Goethals in het jaar 1966. Alle meersen zijn ondergestroomd en de hoeve is volledig omsingeld door water. De foto werd genomen vanuit het MPI.

Verzameling Denis Pieters

De Leie in Bachte veroorzaakte van tijd tot tijd veel ongemak - overstromingen - maar zorgde aan de andere kant ook voor wat ontspanning. Dit was het geval in 1917 toen de Leie toevroor en een hele groep Bachtenaren zich op het ijs waagde. De kledij is sjofel. Geen wonder want we zijn in volle oorlogsperiode met grote armoede en werkloosheid. Germaine Vermeulen wees ons de vierde van links staande aan als een zekere Van Vynckt. Wie nog mensen herkent op de foto mag het ons altijd meedelen.

Verzameling Christiane Tant

In de buurt van Vosselareput beschikte Maurits De Poorter ook over een eigen overzet. De passanten dienden zich met een kabel zelf over het water te trekken. Hier zien we de overtocht van mevrouw De Snoeck.

Verzameling Denis Pieters

De zusters van het MPI beschikten eveneens over een bootje. Zij gebruikten het als wasboot. Het moet enorm hard werken geweest zijn om in de Leie, met de hand, de kledingsstukken van de vele kinderen te wassen.

Verzameling Christiane Tant

Ter hoogte van wat nu de tearoom “d’Oude Leie” is, bevond zich tot in de jaren tachtig een soort pont waarmee men de Leiearm kon oversteken. De passanten dienden zichzelf over het water te trekken en konden zo hun wandeling verder zetten. Dit merkwaardige vervoermiddel verdween in de jaren tachtig. De foto van Etienne Bouvijn werd genomen op 13 april 1980 ter gelegenheid van een kruidentocht. Normaal gezien maakten enkel vissers gebruik van “den overzet”. Bachte heeft altijd een dergelijk “veer” gehad. Tijdens de godsdienstoorlogen op het einde van de 16e en de 17e eeuw was in Bachte op een bepaald ogenblik een groep soldaten aanwezig om dit veer te beschermen tegen de vrijbuiters die vanuit het noordelijke calvinistische gebied de Spanjaarden en hun katholieke bondgenoten bestookten.

Verzameling Etienne Bouvijn

Tijdens één van de vele overstromingen, hier in 1966, trad ook RekkelingebEEK uit haar oevers. Hier zien we de monding van de beek in de Oude Leie ter hoogte van het MPI. Met man en macht werd gewerkt om door het plaatsen van zandzakken het wassende water tegen te houden. Germain Vermeulen (links) kijkt toe hoe de garde pêche Vynckier (met wit hemd) met de hulp van twee gemeentewerkers zich uit de naad werkt om de beek af te sluiten van de oude Leie. In de verte zien we de hoeve "Coster's Hof".

Verzameling Denis Pieters

De jaarlijkse viswedstrijd tijdens de septemberkermis in Bachte kan al bogen op een lange traditie. De club "De Oude Leie Vissers" werd hier gefotografeerd op 24 juni 1961, het jaar van de oprichting.

We herkennen staand van links naar rechts: Anna Bijn, Firmin De Clercq, Emiel Janssens, onbekende, Marcel Oldijzer, Germain Vermeulen, Antoine Oppeel, Roger Vynckier, Gustave Pireyns, Kneuvelds, Dolf Van Den Bussche, Jozelf Bultinck.

Van de rij onderaan herkennen wel helemaal links Nicole (?) Vermeulen, Freddy Bouckaert (met zwarte snor), José Opeel (met arm leunend op bak), Etienne Kneuvelds (met pet) en uiterst rechts Alfons De Geest met de kleine Jean-Pierre.

Verzameling Roger Vynckier

De club heeft een eigen lied dat bij allerlei gelegenheden werd en wordt gezongen:

"Er zijn mensen die 't vissen verachten,
maar wij zijn zo niet.
Wij vissen bij dag en bij nachte,
want vissen is ons plezier.
Wij staan op van 's morgens ten drieën,
om den eersten aan 't water te zijn,
om daar een schoon plaatsken te vinden,
dat is er voor ons toch zo fijn.

Refrein

Drinkt, drinkt een goed glaasje bier,
de Bachtevissers zijn hier.
Drinkt, drinkt een goed glaasje bier,
de Bachtevissers zijn hier.
Ze vissen op snoek en op baars,
ze zijn in alles de baas.
Ze vissen op snoek en op baars,
ze zijn in alles de baas.

Ziet gij daar de visserkens zitten,
tesamen aan de Leiekant.
Ze zijn de ganse dag reeds aan 't vissen,
maar hebben nog niets in de mand.
Dan gaan ze bij Germain Vermeulen,
tesamen hun klachten gaan doen,
die zegt ge moet maar gaan peuren,
ze zitten mé kilo's in 't groen."

Een fiere visser - Marcel Van De Walle - heeft een flinke, uit de kluiten gewassen karper gevangen. De foto dateert van 1964. Links van hem zien we Germain Vermeulen van het café "In den overzet" en rechts Remi Cardon. Links van de cafégevel is nog een stukje zichtbaar van het kruidenierswinkeltje van Germaine, de vrouw van Germain.

Het visserscafé "In den overzet" met de vermelding "vis- en zwemgelegenheid" kwam tot aan de Leieoever. Daar lag ook een bootje waarmee de vele vissers of de bezoekers aan Vosselare Put de overkant konden bereiken.

Na een periode van inactiviteit werd in het begin van de jaren negentig een tea-room geopend in het pand.

Verzameling Denis Pieters

Aan de oude Leie in Bachte werd op 1 juni 1963 vis uitgezet. Deze gebeurtenis kreeg nogal wat belangstelling die op een foto werd vereeuwigd. De volgende participanten lieten zich fotograferen: staande van links naar rechts Gustave Pireyns, Conrad Hertoge, Roger Vynckier, Remi Cardon en zittend Antoine Oppeel, Germain Vermeulen en De Bie. Roger Vynckier was op dat ogenblik technisch beambte bij Waters en Bossen van het Ministerie van Landbouw. Bij vissers en jagers was hij beter gekend als “de groene leeuw” wegens zijn gestalte, zijn alomtegenwoordigheid en zijn correctheid bij het toezicht op vis- en vogelvangst, jacht en bosbouw.

Verzameling Roger Vynckier

Op 25 mei 1963 wijdde pastoor Maurits Vlamincq ter hoogte van het MPI een klein bruggetje in over de Rekkellingebek. Het bruggetje draagt de naam van de initiatiefnemer Conrad Hertoge (misschien rechts op de foto). Conrad Hertoge (1913-1990) die een zadenwinkel uitbaatte in de Gentpoortstraat was toen één van de belangrijkste voorvechters van de vis-sersport en de oprichter van een actiecomité dat de vier Deinse vissersclubs overkoepelde.

Door dit bruggetje konden de vissers gemakkelijker naar de overkant en werd de overzet overbodig.

Maurice Vlamincq, geboren in Vosselare op 20 maart 1900, was parochie-pastoor in Bachte van 1947 tot 1967. Hij vestigde zich nadien in Nevele en overleed op 23 januari 1983 in Deinze.

Verzameling Denis Pieters

Een studiofoto die een droevige gebeurtenis vereeuwigt. Op het bordje lezen we: "Het einde der kermis van Bachte in 1921". De foto werd waarschijnlijk genomen in de studio van de fotograaf Claerhout in Deinze. Er werd ons slechts één van deze jongeren aangewezen. De dame tweede van rechts boven zou Julienne Cornelis zijn. Links en rechts staande zouden twee telgen van de familie Danneels zijn. De kermis wordt in Bachte nog steeds gevierd op het derde weekend van september.

Verzameling Christiane Tant

Grappig tafereeltje in de tuin van de familie Volckaert (nu De Roo-Tant). Op de achtergrond zien we de in 1998 afgebroken woning van de familie Cnudde, die gelegen was langs de kerkwegel vlakbij de kerk. Blijkbaar wordt er voor de lens van de fotograaf een toneeltje opgevoerd. Rechts merken we Leona Volckaert op met links waarschijnlijk haar broer Maurice.

Verzameling Christiane Tant

De Bachtense familie Volckaert - Cornilde was destijds goed bekend. Zij woonden in de voormalige herberg "De Oude Pastorij". Deze foto dateert uit de jaren twintig en werd genomen aan de kerk. Van links naar rechts herkennen we Maurice Volckaert, August Volckaert, Alice Volckaert, Elodie Cornilde en Leona Volckaert

Verzameling Christiane Tant

Een schilder aan het werk. Maurice Volckaert groeide op in de herberg “De Oude Pastorij” vlak naast de kerk en werkte in het schildersatelier van André Saverys (de broer van de kunstschilder Albert Saverys) in Deinze. Maurice was meer dan een huisschilder en liefhebberde zelf ook wat als kunstschilder. Marcel Janssens vertelde ons dat hij hem een schilderij zag maken van het kerkplein in Bachte. Verder was Maurice ook koster in de parochie Bachte.

Verzameling Christiane Tant

Groot feest in Bachte toen op 12 mei 1984 de honderdjarige Remi Cavynt werd gevierd. Hij was gehuwd met de enkele jaren jongere Bertha Stocker die op dat ogenblik ook nog in leven was. Zij woonden op dat ogenblik in de Bachtekerkstraat.

Het echtpaar werd in 1940 zwaar getroffen toen hun zoon André in hun woning in de Peperstraat dodelijk werd verwond door een obus.

Verzameling Denis Pieters

Eén van de merkwaardigste fanfares die Deinze ooit heeft gekend, was deze van Sint-Pieters uit Bachte, opgericht door pastoor Emmanuel Dutry in 1910. Voorzitter was Alois Foncke. Onder leiding van Oswald Tigtgat gaf de fanfare, waar ongeveer de hele mannelijke bevolking van Bachte lid van was, haar eerste serenade op Pasen 1910, in een tent in de tuin van het klooster. Pastoor Dutry zorgde er ook voor dat ze in het klooster een lokaal ter beschikking kregen. Het gezelschap heeft echter de Eerste Wereldoorlog niet overleefd. Men ging zelfs op tournee. Hier zien we de fanfare aan het begin van de Oude Brugsepoort, ter hoogte van de afspanning Van Den Berghe. De foto dateert van 1912. Over de Sint-Pietersfanfare uit Bachte werd verteld dat men soms niet aan de vereiste twintig spelers kwam. Er liep dan iemand mee die de indruk gaf een blaasinstrument te kunnen bespelen.

Nog eens pastoor Dutry en zijn fanfare Sint-Pieters. Zittend van links naar rechts: Coussement Alfons, Cornelis Leonce, Van De Voorde P., Cornelis René, pastoor Dutry, Tytgat Oswald, Foncke J. (muzikleider), Van den Berghe Oktaaf.

Staan van links naar rechts: Bekaert J., Danneels A., Danneels L., Schepens P., Foncke Aloïs, Danneels A., Tytgat C., Danneels C., Strobbe E., Strobbe G., Van den Abeele Jan, Vander Haeghen H., Vlerick K., Van Simays A.

Verzameling Christiane Tant

Het kerkelijke leven werd vroeger omkranst door tal van stoeten, zoals processies en optochten ter gelegenheid van de inhuldiging van een nieuwe pastoor.

Hier zien we de processie passeren voorbij het parochiaal centrum Dutry. De foto dateert van 15 augustus 1946.

Op het andere kiekje stapt een gezelschap de Bachtekerkstraat in. Op de achtergrond zien we de herberg Het Lusthof. De stoet werd gevormd om op 30 maart 1947 de aanstelling van E.H. Maurice Vlaeminck te huldigen. Pastoor Vlaeminck zou twintig jaar in Bachte blijven. Volgens Germaine Vermeulen zijn de twee meisjes haar dochters Myriam en Lilliane Cornelis.

Verzameling Christiane Tant

Nog een oud kiekje van de processie. Aan het hoofd loopt Maurice Cnudde, die ook nog de kelder van de zaal Dutry bewoond zou hebben. De vaandeldragers op de achtergrond zouden Romain Cnudde en Gerard Steyaert kunnen zijn.

Verzameling familie Cnudde-De Roo

Een groot moment voor een tweetal actievelingen van de Bachtense kerkfabriek. Bisschop Calewaert (afkomstig van Deinze) verleende het ereteken van Sint-Bavo voor 50 jaar trouwe dienst aan Jan Van Den Abeele en Maurits Volckaert. Het gebeuren vond plaats in maart 1961.

We zien onderaan van links naar rechts: Elodie (?), Jan Van Den Abeele, pastoor Vlamincq, Maurice Volckaert, Madeleine Everaert. Bovenaan van links naar rechts: Willy De Geyter, Gerard Steyaert, Lucien Janssens, Jules T'Hooft, Julien Claeys, Jules Bekaert (voorzitter kerkfabriek), Triphon Van de Ginste, Marcel Janssens en Maurice Van den Driessche.

Verzameling Christiane Tant
Foto René Van De Walle

De boerinnengilde van Bachte in het jaar 1934 was duidelijk een bloeiende vereniging.

Marcel Janssens zocht voor ons alle namen op. Onderaan van links naar rechts Simonne Lavent, Marie-Josée Schepens, Laura Steyaert, Clara Colpaert, Laura Schepens en Madeleine Van Den Abeele. Zittend van links naar rechts: Zulma Lecomte, Celeste De Vos, Leona Volckaert, de nationale afgevaardigde, pastoor De Vos, Leona Van Damme, Anna Beelaert, Maria Devreeze, Julie Biebuyck.

Onderste rij staand: mevr. Jules Van Hoe, Anna De Vreeze, Clara Aelvoet, Gabriëlle Willemaet, mevr. Arthur De Clercq, Marie Bassez, Zoë Van Den Berghe, Martha Campe, Godelieve Schepens, Maria Beelaert, Bertha Tant, Fernande Van Damme, Irma Bekaert, Cesarine Van Ronsele, mevr. Triphon De Smyter, mevr. Petrus Steyaert.

De bovenste rij: Leona Tjtgat, mevr. Triphon Coussement, Leontine De Raet, Madeleine Everaert, Irma Maes, Sidonie Claeys, mevr. Triphon Vermeulen, Clarisse Bollaert, Irma Danneels, Bertha Benoot, Leontine Notte, Louise Segers, Valentine Vertriest, Lena Dhont, Julie van Simaëys, Zulma Schenkels, Maria Van Den Bossche.

Verzameling Christiane Tant

De Boerinnenbond van Bachte organiseerde in 1937 reeds opleidingen. Hier zien we de cursisten van de lagere landbouw huishoudafdeling Bachte. Helemaal onderaan zitten links Lora Schepens en rechts Emma Lavent. De eerste rij wordt van links naar rechts gevormd door Gilberte en Mariette Mortier, Bertha Tant, Marguerite Vernelen, Leona Volckaert en een onbekende (vermoedelijk de lesgeefster).

Bovenaan zien we Maria Beelaert, Anna Lavent, Julia Colpaert, juffrouw Bultinck, juffrouw Van Hoe en Maria De Vreese.

Verzameling Christiane Tant

In 1956 was het feest voor de boerinnengilde van Bachte. De afdeling bestond 25 jaar en de vele leden lieten zich graag fotograferen. Met de hulp van Christiane Tant en Marcel Janssens kunnen we bijna alle namen thuiswijzen.

Onderaan zittend van links naar rechts: Anna De Vreese, Irma Cnudde, onbekende, Anna Beelaert, Leona Van Damme, pastoor Vlaeminck, Jules Van Laeken, Julien Claeys, Celina Van De Ginste, Maria De Vreese, juffrouw Marie (huishoudster pastoor). Onderste rij staand: Maria Claeys, Maria De Meester, Solange De Geyter, Olga Oppeel, Mariette Van Laeken, Alice Foncke, Lora Steyaert, Agnes Volckaert, Van Laeken, Diana Van Nuffel, Judith Foncke, Heyerick, Claeys, onbekende.

Tweede rij staand: Van Hove, Maria Vanhaelst, Alice Covent, Martha Campe, Mathilde Vermeersch, Elza Nottebaert, juffrouw Careel, mevr. 't Hoofd, Tytgat, Maria Beelaert, Elodie Van Den Abeele, Monique Voet.

Bovenste rij: Margriet (?), Anna Van Hove, Simonne De Waele, Jeanne Van Hove, Careel (?), Julia Lavent, Elza Lavent, Irène Faelens, Irma Stofferis, Anna Van Damme, Jeanne Van De Ginste, Anna Dobbelaere.

Verzameling Christiane Tant

In juni 1945 was het dorp in feeststemming bij de terugkeer van Rafaël Van den Abeele en Marcel Janssens, die tijdens de Tweede Wereldoorlog werden weggevoerd. We zien één van de praalwagens. Het “Nieuws van de Week” van 10 juni had onder andere het volgende commentaar: *“Onlangs was het kleine Bachte in feeststemming om den blijden terugkeer van twee jonge dorpsgenoten: de jonge heren Rafaël Van den Abeele en Marcel Janssens (zoon van Gentiel) die, acht maanden geleden, door de gestapohonden op laffe wijze van hun ouders en familie werden weggevoerd. Inderhaast werd door de flinke plaatselijke BB-jongens een praalwagen gereed gemaakt waarmede onze gerepatrieerden aan het station van Deinze werden afgehaald. Een drietal ruiters openden den stoet, twee lange rijen fietsers, hoofdzakelijk BB-jongens, volgden, en hierna kwam de praalwagen, versierd met groen en bloemen, en bekroond met de afbeelding van onzen geliefden Koning. Aan de achterzijde van de wagen was een galg opgetimmerd waaraan Dolfke, uitgerust met botten en Duitschen helm, tot groot jolijt van de toeschouwers te bengelen hing. Deze pop zou 's avonds op het dorp verbrand worden”*.

Op de onderste foto zien we links met hoed Jozef Bultinck. Derde van links is zijn zoon Armand (Mandje) Bultinck. De twee zittende personen op de kar zijn Marcel Cornelis en Jules Van Laecke.

Verzameling Christiane Tant en Arsène Cornelis

Veel uniformen aanwezig bij de inhuldiging van het vaandel van het NSB, de oudstrijdersbond afdeling Bachte. Op het podium staan van links naar rechts generaal Terlin, Richard Van Den Heede (achter het vaandel), August Foncke, een onbekende, de pastoors Vlaminck en Ogghe en tenslotte kolonel graaf t' Kint de Roodenbeke. Onderaan links staat Michel Vandersteene, de veldwachter van Bachte-Maria-Lerne. De foto werd genomen ter hoogte van het pand waar zich nu 'het Levensgenieterke' bevindt. We zien nog een stukje van de gevel.

Verzameling Christiane Tant

In het begin van de jaren zestig werd de groep oudstrijders gefotografeerd aan de toenmalige “café Moderne” langs de Leernsesteenweg. Het café bestaat nog steeds maar werd in het begin van de jaren tachtig wel heropend als “t Bachtenaerke” door Ginette Van Vynckt, dochter van de vroegere uitbater Valère. Het is ondermeer de zetel van “De Bachtenaren”, één van de supportersclubs van SK Deinze.

We sommen het gezelschap op van links naar rechts: Valère Van Vynckt, Bruno Van de Veire, Gentiel Van De Ginste, Leonce Van den Driessche, Jules Hooft, André De Smyter, Marcel Janssens, Ernest Cnudde, Gentiel Van Hove, Van Acker, Valère Mannens, Marcel De Guyter, Astère Van Vynckt, Adolf De Cloedt, Maurice Oppeel, Leonce Cornelis, George Van Simaey, Gerard Steyaert, August Rutsaert, Richard Van Den Heede, Albert Everaert, Emiel Janssens, André De Coster en de toenmalige burge-meester Juan baron t’ Kint de Roodenbeke.

Verzameling Christiane Tant

We zien hier anno 1973 het integraal mannelijke bestuur dat het comité vormde dat de viering 75 jaar parochie Bachte organiseerde. Van links naar rechts gaat het om José Oppeel, Fevery, Gerard Steyaert, pastoor Omer De Smet, Norbert De Meyer, Albert Martens, Frans De Poortere, Marcel Janssens, Gentiel Van Hove, Ignace Foncke en Robert De Roo.

Verzameling Frans De Poortere

Eén van de jaarlijkse activiteiten van de kring Dutry, sinds het begin van de jaren tachtig, was een toneelproductie die telkens plaatsvond in zaal Dutry. Eén van de eerste opvoeringen was "Trouwen of betalen". We zien hier van links naar rechts de uitvoerders: Marcel Janssens, Fernanda De Feyter, Patrick Foncke, Anita Hertoghe, Julien Claeys, Walter De Neve, mevr. Braeckeveldt, Christian Colpaert en Frans De Poortere.

Verzameling Frans De Poortere

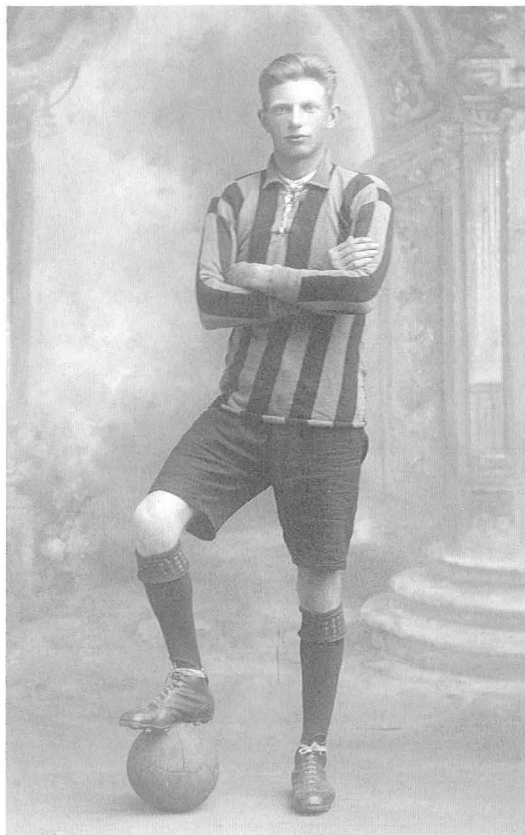
De Kring Dutry en de toneelgroep werden anno 1988 samen gefotografeerd in het gemeenschapscentrum Dutry. We herkennen onderaan van links naar rechts: Johan Coppens, Tanja Van Parijs, Liliane Claeys, Denise De Smyter, Nic Foncke. Bovenaan van links naar rechts: Robert De Roo, Nicole Bouckaert, Franky Van Meulecom, Luc De Winter, Lucrèse Van Poucke, Julien Claeys, Lucy Vandecasteele, Lucien Jannssens, Peter Heyndrickx, Geert Van Luchene, Frans De Poortere

Verzameling Frans De Poortere

De Bachtenaars traden op initiatief van de kring Dutry ook op in de Canteclaeerstoet van Deinze. De scène die hier wordt uitgebeeld is de tocht naar de woensdagmarkt van een boertje uit Bachte dat een aantal producten hoopte te verkopen. Hij was koster en werd voor de gelegenheid vergezeld door de pastoor en de veldwachter. We zien op de foto Walter De Neve als veldwachter, Frans De Poortere als pastoor en zijn broer Lucien als het boertje. De groep Bachtenaars, soms met veertig, waren in het verleden al verschillende keren te zien in de Canteclaeerstoet.

Verzameling Frans De Poortere

Een typische studiofoto uit de jaren twintig. Fier als een pauw heeft Jozef Bultinck zich voor de gelegenheid volledig uitgedost als voetballer in de kleuren van SK Deinze (?), dat toen in de gewestelijke reeksen speelde. Jozef speelde eerst bij een ploeg in Bachte die een plein had in de buurt van de Leie tegenover de villa van Gevaert. Jozef Bultinck (1902-1985) was kolenhandelaar in Bachte. Hij zetelde jarenlang, tot aan de fusie in 1976, in de gemeenteraad en was gehuwd met Marie Bassez uit Astene. Zij hadden vier kinderen: Armand, Firmin, Gabriëlle en de vroeg overleden Antoine.

Verzameling Christiane Tant

De meest begaafde wielrenner bij de Bachtense familie Van Den Driessche was Gustaaf. Hij won in 1933 de belangrijke wielervedstrijd Oostende-Ieper, bijgenaamd de kattekoers. We zien hem hier met de palm uit die koers. Gustaaf trok later naar Schaarbeek waar hij ook een bakkerij begon. Op de andere foto herkennen we links nog Maurice Oppeel, een bakker uit Bachte, die als zijn verzorger fungeerde. Zijn zoon Roland, die de bakkerszaak nadien overnam, en kleinzonen Jurgen en Yves werden zelf wielrenner. Bepaalde wielrenners hebben blijkbaar iets met bakkerijen. Franky De Grootte uit Zeveren, die een niet onaardig palmares bijeenfietste, startte in het begin van de jaren negentig met de bakkersstiel in Bachte.

Verzameling Eddy Van Den Driessche

André Van Den Driessche, de broer van Gustaaf en zoon van Leonce (zie elders) leefde voor de wielersport. Hij koerste eerst zelf tot en met de amateurscategorie. Nadien fungeerde hij als verzorger van verschillende wielrenners, waaronder Rudi De Clercq. Zoon Eddy startte in 1984 met enkele Bachtense wielervrienden de wielervereniging "De Werkende Wielervrienden".

Verzameling Eddy Van Den Driessche

André Van Den Driessche (een kozijn van de andere André), de zoon Maurice, heeft een bloementuיל in de hand. Wellicht was het de enige koers die hij won. Het ging om een wedstrijd in Lotenhulle waar hij alleen aankwam. André was een tijdgenoot van de andere koersende Bachtenaren Eric Claus, Fons Van Daele en Roland Oppeel. Deze laatste was een uitstekende spurter, die ooit nog eens Walter Godefroot heeft verslagen. André, woont nu op de Kouter in Deinze.

Verzameling Eddy Van Den Driessche

Bakkerszoon André Mortier (1906-1999) trok als 16-jarige het koersplunje aan en werd bij de junioren één van de betere renners van zijn generatie. In 1927 won hij het kampioenschap van Vlaanderen in Waregem. Net met zijn streekgenoten Dossche en Deolet stapte hij in over naar het beroepsrennersgild. Hij was prof van 1928 tot 1935, maar lange en zware wedstrijden waren niet aan hem besteed. Hij hield vooral van het pistewerk, waar hij een tandem vormde met Raes. Zijn meest prestigieuze overwinning dateert van januari 1930. Hij reed toen samen met Meuleman. Hij eindigde o.a. voor Jules Verschelden, een bekende pistier uit Deinze. Mortier was in zijn jonge jaren een opvallende verschijning omdat hij zich tussen beide wereldoorlogen reeds met een auto (Chevrolet) verplaatste.

Verzameling André Bollaert

Eric Claus was in zijn jonge jaren actief als wielrenner. Dit kiekje werd genomen in de ouderlijke woning in de Peperstraat. Rechts staat vader August. Eric stapelde in de jaren zestig de ereplaatsen op, maar kon in de spurt moeilijk op tegen de semiprofessionele wielrenners uit zijn tijd zoals Willy Planckaert en Pol Seye. Hij doorliep alle categorieën tot en met de amateurs en is werkzaam als technicus bij het MPI in Bachte.

Verzameling Eric Claus

Geert Claus (°18.05.1975) was actief in de wielerpelotons tussen 1990 en 1995. Hij won drie wedstrijden bij de nieuwelingen en drie bij de junioren. Links van hem herkennen we zijn fiere moeder Nicole Bouckaert. Daartussen staat Eddy Van Nevel. Derde van rechts met pet is Albert De Clercq.

Verzameling Geert Claus

In 1984 won Yves Oppeel voor eigen volk in Bachte een wedstrijd voor nieuwelingen, meteen zijn eerste overwinning. Er had zich aan het ontmoetingscentrum Dutry een massa volk verzameld om de aankomst mee te maken. De dolgelukkige Yves wordt onstuimig verwelkomd door grootmoeder Marie-Louise Verbeke. Omstaanders vreesden dat Yves een slag zou krijgen van de paraplu, maar zover is het gelukkig niet gekomen.

Yves won in 1985 als nieuweling o.a. een rit in de Ronde van het Meetjesland, de Trofee Godefroot-Cammaert, een Gouden Fiets-rit, werd 4e in het provinciaal kampioenschap en 12e in het nationaal kampioenschap.

Verzameling Eddy Van Den Driessche

Naast broer Yves was ook Jurgen Opeel wielrenner. Ook vader Roland is nog coureur geweest. Hier werd Jurgen gefotografeerd ter gelegenheid van een overwinning op de Kouter in Deinze. De man met pet en bril is André Van Den Driessche, zijn verzorger.

Jurgen (°14.12.1969) werd in 1992 Oost-Vlaams kampioen bij de liefhebbers. Als liefhebber noteerden we van hem de volgende overwinningen: 1989: 1; 1991: 5; 1992: 2; 1993: 3. Hij zegevierde driemaal als amateur in zijn thuishaven Bachte: nl. in 1989, 1991 en 1992.

Verzameling Eddy Van Den Driessche

Bibliografie over Bachte

Stefaan De Grootte, *De geklasseerde linde in Sint-Martens-Leerne en de verdwenen linde in Bachte*, in *Het Land van Nevele*, Nevele, september 1994.

Stefaan De Grootte, *'t Gebeuren tot Bachte tot aardige dingen*, in *Het Land van Nevele*, Nevele, december 1996

Stefaan De Grootte, *75 jaar Medisch Pedagogisch Instituut in Bachte*, in *Het Land van Nevele*, Nevele, december 1997,

De Potter en Broeckaert, *Geschiedenis van Bachte-Maria-Leerne, Arrondissement Gent, 1e deel - 1864-1870*.

Paul Huys, *Belastingen te Bachte en Reckelinge in 1578*, in *Jaarboek De Kunst en Oudheidkundige Kring*, Deinze, 1984

Antoine Janssens, *De pepermolen van Bachte*, in *Het Land van Nevele*, juni 1980.

Noël Kerckhaert, *Kroniek van Bachte-Maria-Leerne*, Bachte-Maria-Leerne, 1973.

Frans Neirinck, *Geschiedenis van de St.-Petrus- en Paulusparochie te Bachte*, Bachte, 1998.

Ria Vercamer, *Met een warm hart; v.z.w Medisch Pedagogisch Instituut Heilig Hart*, Lannoo, Tielt, 1997.

Met dank aan de voorintekenaars

H. Bekaert, Deinze
Yvan Beyens, Zwijnaarde
Bernadette Brossé, Petegem
Gaby Bultinck, Bachte-Maria-Leerne
Arsène Cornelis, Bachte-Maria-Leerne
Frank De Backer, Zeveren
Brigitte De Baere, Bachte-Maria-Leerne
Romain De Bouver, Deinze
Achiël De Clercq, Astene
Bernard De Clercq, Bachte-Maria-Leerne
André De Dapper, Deinze
Jean-Paul De Gheest, Deinze
Paul De Meyer, Petegem
Norbert De Meyer, Bachte-Maria-Leerne.
Mieke De Lannoy, Zeveren
Andy De Pestel, Kruishoutem
Frans De Poortere, Bachte-Maria-Leerne
De Schepper-Ciry, Sint-Maria-Leerne
Robert De Roo, Bachte-Maria-Leerne
Maurice De Schrijver, Nazareth
Jean-Paul De Vos, Bachte-Maria-Leerne
Jozef De Weirt, Bachte-Maria-Leerne
De Wulf, Bachte-Maria-Leerne
Etien Dhaene, Bachte-Maria-Leerne
Sylvain Dhondt, De Pinte
Louis Filliers, Bachte-Maria-Leerne
Bernard Foncke, Bachte-Maria-Leerne
Carlos Foncke, Bachte-Maria-leerne
Leon Ghyselincx, Nevele
Marcel Janssens, Bachte-Maria-Leerne
Lucien Janssens, Bachte-Maria-Leerne
Lootens-Huys, Drongen
Albert Martens, Bachte-Maria-Leerne
Johan Menu, Deinze
A. Moerman-Luttens, Bachte-Maria-Leerne
Casimier Mortier, Bachte-Maria-Leerne

Frans Neirinck, Bachte-Maria-Leerne
Antoine Oppeel, Bachte-Maria-Leerne
Marie-Louise Oppeel, Bachte-Maria-Leerne
Quartier-Dhaenens, Petegem
Guy Romain, Sint-Martens-Latem
Norbert Seye, Bachte-Maria-Leerne
Karel Smets, Bachte-Maria-Leerne
Koen Stepman, Bachte-Maria-Leerne
Kris Steyaert, Bachte-Maria-Leerne
Gilbert Tack, Deinze
Jacques Tessely, Deinze
Juan t'Kint de Roodenbeke, Bachte-Maria-Leerne
Els Torck, Bachte-Maria-Leerne
André Van Daele, Nevele
Carlos Van Daele, Deinze
R. Vandeguchte, Bachte-Maria-Leerne
Romain Vandenberghe, Petegem
Eddy Van Den Driessche, Bachte-Maria-Leerne
H. Van der Plaetsen, Kruishoutem
Benoît Van De Vijvere, Bachte-Maria-Leerne
Emiel Van Doorne, Deinze
Albert Vaneechaute, Petegem
Johan Van Hee, Bachte-Maria-Leerne
Walter Van Hoorebeke, Bachte-Maria-Leerne
Eddy Van Nevel, Bachte-Maria-leeerne
Marleen Van Laethem, Deinze
Marcel Vanluchene, Bachte-Maria-Leerne
Oscar Van Meulecom, Bachte-Maria-Leerne
Gabriëlle Van Speybroeck, Bachte-Maria-Leerne
Peter Van Veirdegem, Grammene
Frans Van Vynckt, Bachte-Maria-Leerne
Maria Van Vynckt, Bachte-Maria-Leerne
Urbain Vanwildemeersch, Deinze
Daniël Verbeke, Grammene
Roger Vercruyssen, Deinze
Peter Vermeulen, Deinze
Afra Wambeke, Zeveren
Museum van Deinze en Leiestreek

**Bibliotheek van de heemkundige kring
"Het Land van Nevele"
Veldestraat 49, 9850 Merendree**

De bibliotheek is voor iedereen toegankelijk elke eerste zondag van de maand van 10 uur tot 12 uur (niet in juli) en na telefonische afspraak met Jan Luysaert (09/371.60.53). De catalogus op onze tijdschriften *Het Land van Nevele* en *Mensen van Toen* kan ook geraadpleegd worden in de Gemeentelijke Bibliotheek van Nevele, Stationsstraat 20, Landegem

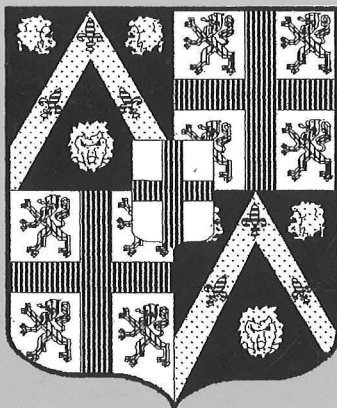
Bibliothecaris

Julien Scherpereel, Hammeken 21, 9850 Merendree

Bestuur

André Bollaert (secretaris dagelijkse werking)
Irène Buysse
Wim De Clercq
Stefaan De Grootte
Lieven De Ruyck (secretaris tijdschriftadministratie)
Yvonne De Keere
Daniël D'Hooge
Jan Luysaert (voorzitter)
Marcel Michiels
Julien Scherpereel (bibliothecaris)
Arnold Strobbe (ondervoorzitter)
Eddy Verstraete
Ellen Vertommen

HEEMKUNDIGE KRING

“HET LAND VAN NEVELE”